

Voor (thuiszorg)cliënten, bewoners, familie, medewerkers, vrijwilligers

ZINN

MagaZINN januari 2021
NR 25

Wanneer de dagen langer worden...

In deze editie o.a.:

- Jonge vrijwilligers maken ouderen blij
- ZINN in Kerst
- Mijmeringen van de Helpinees
- Waar woont de kerstman?

In deze krant:

ZINN in Kerst bij u thuis

lees verder op pagina 5

De rekenmeesters van ZINN

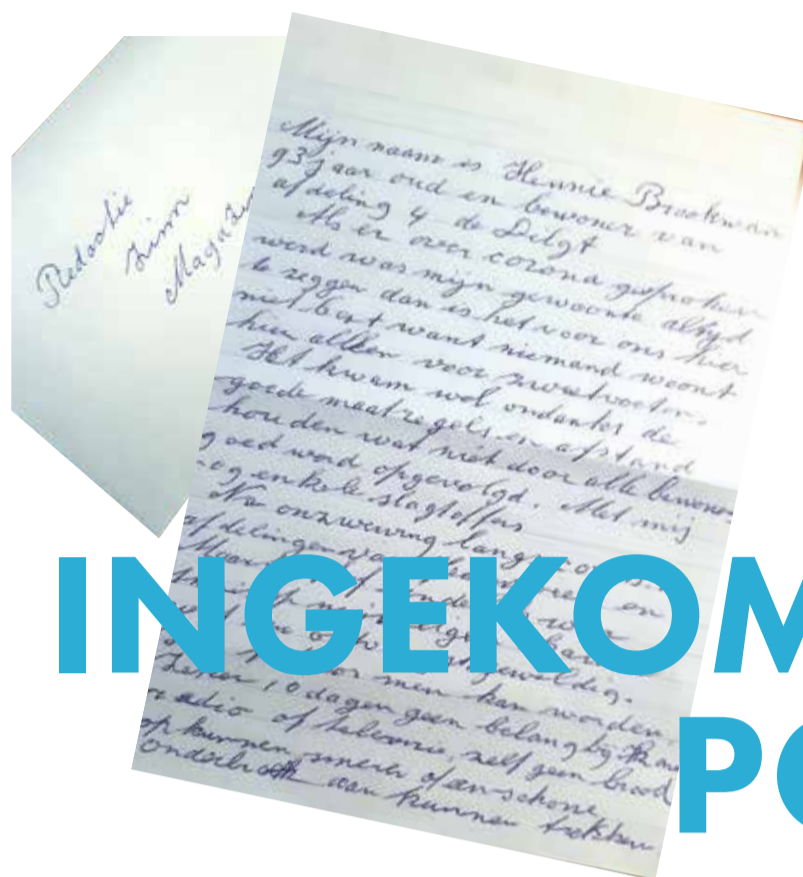
lees verder op pagina 12

Waar woont de kerstman?

lees verder op pagina 14

En onze regelmatig terugkerende rubrieken: Oh, zit dat zo? (p4), Humor in de zorg (p6) en Hersengymnastiek (p8-10).

INGEKO MEN POST

De redactie ontving een echte brief, die wij hierbij graag afdrukken.

Zeer hartelijke dank en waardering

Mijn naam is Hennie Brookman, 93 jaar oud en bewoonster van Woning 4 in De Dilgt.

Als er over corona gesproken werd, was mijn gewoonte altijd te zeggen "dan is het voor ons hier niet best, want niemand woont hier alleen voor zweetvoeten". Helaas kwam corona wel binnen. Ondanks de goede maatregelen en het afstand houden (wat niet door alle bewoners goed werd opgevolgd). Met mij waren er nog enkele andere slachtoffers die besmet raakten met het virus.

Na vele omzwervingen langs COVID-19 afdelingen in Heerenveen en Maartenshof, mocht ik eindelijk weer naar huis, naar mijn eigen kamer. Wat werd ik daar

weer hartelijk ontvangen, geweldig! Corona heeft een enorme impact op me gehad. Hoe futloos kan men worden. Zeker 10 dagen had ik geen belang bij radio of televisie, ik kon zelfs niet mijn eigen brood smeren of een schone onderbroek aantrekken.

Nu ga ik weer zelfstandig naar de winkel en het restaurant. Dit had ik niet gekund zonder de goede verzorging van de zorgprofessionals van Woning 4 (zonder andere afdelingen te kort willen doen). Daarom wil ik hen langs deze weg zeer hartelijk danken en mijn waardering naar hen uitspreken.

Mevrouw Hennie Brookman
Woning 4, De Dilgt Haren

Hoe bereikt u de cliëntenraad?

- Centrale Cliëntenraad: cliëntenraad.centraal@zinnzorg.nl
- Cliëntenraad De Brink: cliëntenraad.debrink@zinnzorg.nl
- Cliëntenraad De Burcht: cliëntenraad.deburcht@zinnzorg.nl
- Cliëntenraad De Dilgt: cliëntenraad.dedilgt@zinnzorg.nl
- Cliëntenraad De Es: cliëntenraad.dees@zinnzorg.nl
- Cliëntenraad De Pelster: cliëntenraad.depelster@zinnzorg.nl
- Cliëntenraad Zuiderflat: cliëntenraad.zuiderflat@zinnzorg.nl
- Cliëntenraad Thuiszorg: cliëntenraad.thuiszorg@zinnzorg.nl

Kijk ook op www.zinnzorg.nl/zinn/cliëntenraad

ZINN kan niet zonder haar vrijwilligers. Ze worden ingezet bij activiteiten, maar ze zijn er ook voor heel persoonlijke contacten met bewoners (buddy). Wat is het leuk dat ook heel jonge mensen vrijwilligerswerk doen bij ZINN. Zoals Zoë, Dylan en Kees.

Young meets old

Jonge vrijwilligers maken ouderen blij

Kees de Bruijn (16)

Helpt in ZINN locatie De Dilgt bij de kerkdiensten. Wil later officier worden in het leger.

“Mijn broer en zus hebben ook vrijwilligerswerk gedaan, het zit dus wel een beetje in de familie”, zegt Kees de Bruijn. Hij helpt op zondag in ZINN locatie De Dilgt in Haren mee met de kerkdiensten. “Ik haal mensen op en breng ze weer terug. Ik schenk koffie, zet stoelen klaar. Dat soort dingen.”

Dankzij Kees wordt de kerkdienst ook nog een gezellig uitje voor de bewoners. “Er is altijd koffie met gebak”, zegt hij. Zelf gaat hij trouwens niet meer naar de kerk, maar hij staat heel positief tegenover het geloof. Hij zegt: “Ik ben gelovig opgevoed en ik vind het fijn als mensen er steun in vinden.” Hoe kijkt deze jongen aan tegen ouderenzorg? Kees: “Van ZINN heb ik een heel positieve indruk, dat is een geolie-de machine. Er wordt heel veel voor de mensen georganiseerd. Toch zal het voor de ouderen niet altijd gemakkelijk zijn, omdat ze zo afhankelijk zijn van anderen. Maar bij ZINN hoeft niemand eenzaam te zijn, denk ik.”

Los van zijn vrijwilligerswerk zit Kees nog op school en hij hoopt later te worden toegelaten op de KMA om opgeleid te worden tot officier in het leger. Kees: “Als kind speelde ik al soldaatje en ik ben nu ook jeugdleider van een scoutinggroep. Leidinggeven vind ik leuk en het leger doet goede dingen. Niet alleen schieten, maar ook humanitaire hulp bieden. Daar ligt mijn toekomst.”

Dylan Halsema (18)

Helpt in ZINN locatie De Es als buddy van een bewoner. Wil later grondsteward worden op Schiphol.

“Sinds mijn vijftiende doe ik vrijwilligerswerk”, zegt Dylan. “Mijn ouders hebben me geleerd om in mijn vrije tijd goede dingen te doen en niet rond te hangen op straat en joints te roken. Ik heb van hen geleerd om diep respect te hebben voor mensen. Daarom doe ik dit werk.” Dylan is buddy van een 96-jarige bewoonster, die zichtbaar opfleurt als ze hem ziet binnenkomen. Dylan: “Dat doet me zo goed. Ze is echt blij als ze me ziet. We doen leuke dingen, zoals een spelletje Mens Erger Je Niet of we gaan lekker buiten een stukje lopen. En als ze alleen maar zin heeft in kletsen, dan doen we dat.” Tussen Dylan en de oude dame is een hechte band ontstaan en dat maakt hem ook wel een beetje trots. Hij zegt: “Ik kom er drie keer in de week. Na het bezoek ga ik met een trots en voldaan gevoel naar huis. Ik beteken iets voor haar.” Door de coronacrisis is hij al een paar weken niet geweest en verlangt hij naar het weerzien: “Ik sta weer te popelen”, zegt hij. Het is best bijzonder dat hij dit doet, terwijl

leeftijdsgenoten met heel andere dingen bezig zijn. Dylan: “De meeste jongeren willen zoiets alleen maar doen als ze ervoor worden betaald. Maar zo voel ik het niet. Geld speelt hierin helemaal geen rol.”

Dylan Halsema volgt een toerisme opleiding en wil uiteindelijk gaan werken als grondsteward op Schiphol. Hij zegt: “Je begeleidt de passagiers tot aan het vliegtuig. Kaarten checken, bagagevervoer regelen, al dat soort dingen. Dat lijkt me mooi werk.”

Zoë Latupeirissa (21)

Helpt in De Brink met de bingo.

Wil later een leuke baan zoeken na haar studies Rechten en Psychologie.

Zoë kan goed leren. Maar wat minstens zo belangrijk is: ze voelt zich verbonden met de samenleving en wil daarin van waarde zijn. Haar moeder werkt bij ZINN en daardoor kreeg ze een inkijkje in de ouderenzorg. Ze zag hoe eenzaamheid op de loer ligt als mensen plotseling moeten wennen aan een nieuwe woonomgeving. “Ik zie dat mensen elkaar beter leren kennen door de activiteiten die door ZINN worden georganiseerd”, zegt Zoë. “Ik zag laatst een mevrouw die weinig contact had. Maar tijdens de bingo raakte ze met iemand aan de praat. Na de bingo gingen ze bijna als vriendinnen weer naar boven.” Zoë helpt iedere twee weken op woensdag met de bingo. Soms roept ze de nummers om, een andere keer helpt ze mensen met het spel. De voldoening is groot als ze mensen ziet opfleuren tijdens het spelen. Buiten ZINN doet Zoë nog meer vrijwilligerswerk. “Ik werk bij de Kinder- en Jongerenrechtswinkel Noord-Nederland. Ik ben er bestuurslid, maar adviseer kinderen ook wat ze het beste kunnen doen in lastige situaties. Meestal gaat het over omgangsregelingen na een scheiding.”

Een jonge vrouw met een groot hart voor mensen. Ze weet nog niet welk beroep ze later zal kiezen. De ouderenzorg? “Ik kan het nog niet zeggen, want ik ben net gestart met een tweede studie: psychologie. Je ziet het, ik ben nogal breed geïnteresseerd.”

Een jonge vrouw met een groot hart voor mensen. Ze weet nog niet welk beroep ze later zal kiezen. De ouderenzorg? “Ik kan het nog niet zeggen, want ik ben net gestart met een tweede studie: psychologie. Je ziet het, ik ben nogal breed geïnteresseerd.”

Herinneringen in De Dilgt: Wim van Rooy schreef samen met zijn vrouw 'Indische schemering'

In gedachten reist Wim van Rooy (Batavia, 1933) nog steeds de wereld over en denkt hij terug aan zijn kinderjaren in Nederlands-Indië. Hij maakte de Japanse bezetting mee, maar ook de onafhankelijkheidsoorlog van Sukarno tegen Nederland. Hij schreef er in 2007 een boek over, zodat deze geschiedenis niet wordt vergeten.

Safe havens

Veel bewoners van ZINN hebben mooie herinneringen, slechts weinigen hebben deze geordend en opgeschreven. Wim van Rooy zag als kind vreselijke dingen. Hij weet uit eigen ervaring dat de 'safe havens' van de geallieerden destijds helemaal niet veilig waren. Vooral na de Japanse bezetting werd zijn kinderwereld onveilig gemaakt door Indonesische strijders voor wie een mensenleven niet veel waard was. Eenmaal terug in Nederland bleef het verleden springlevend voor hem. Vooral toen hij een baan kreeg bij de Koninklijke Pakketvaart Maatschappij, KPM. Als scheepswerktuigkundige werd hij uitgerekend in Indonesië gestationeerd en keerde daardoor terug naar plekken van toen. Hij bespeurde onuitgesproken argwaan en zelfs vijandigheid tijdens ontmoetingen met Indonesiërs.

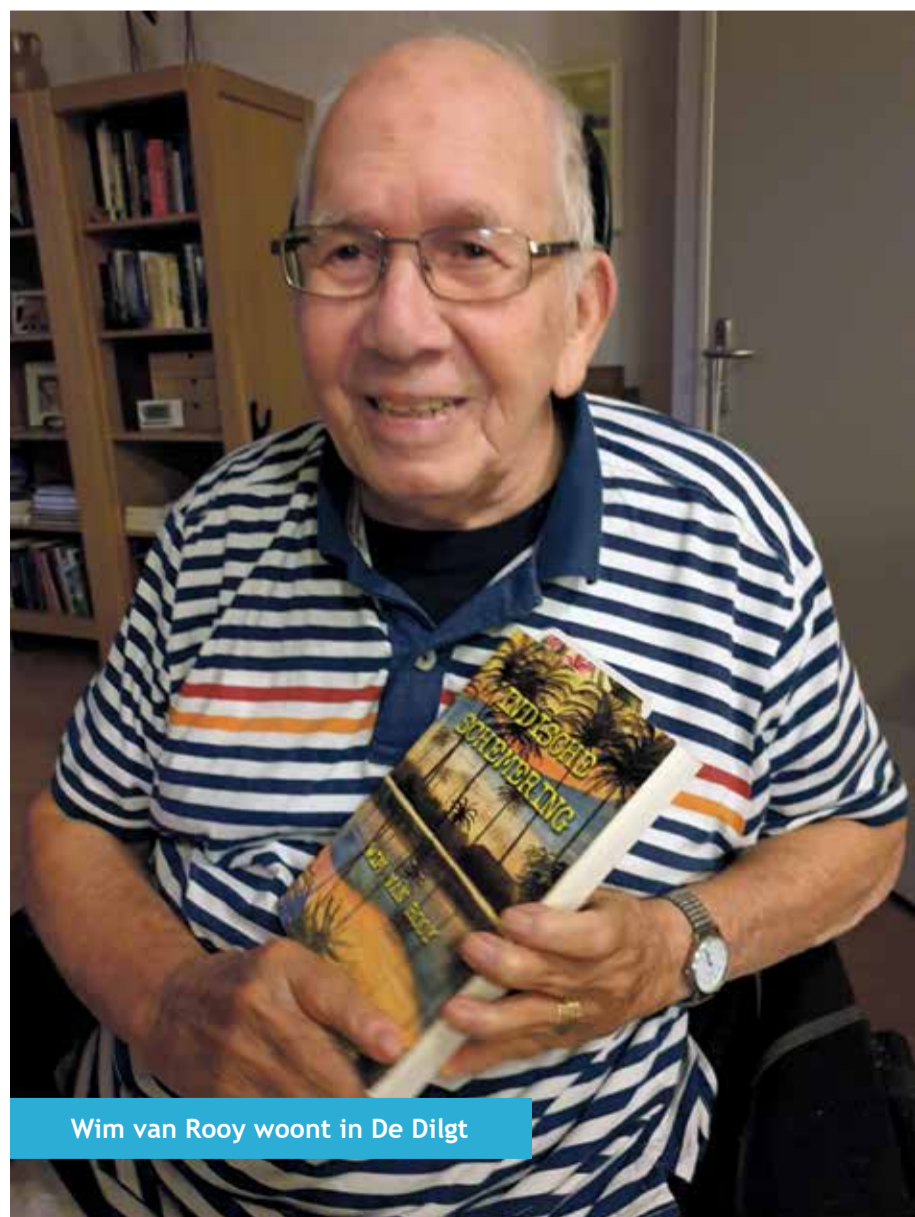
Zijn vrouw praatte hem moed in Wim van Rooy heeft zijn ervaringen uit het verleden een plekje gegeven in, maar uit zijn gedachten verdwenen ze nooit helemaal. Toen hij met pensioen ging besloten hij en zijn echtgenote zijn verhaal op papier te zetten. Gedisciplineerd haalde hij herinneringen terug en plaatste ze op een denkbeeldige tijdlijn. Op deze manier ontstond niet alleen een persoonlijk verhaal, maar werd het ook een geschiedenisboek. "Het was een heel werk en ik verloor wel eens de moed om ermee door te gaan", zegt Wim van Rooy nu. "Maar dan was mijn vrouw er om me te helpen en om mij te motiveren." Toen het boek verscheen zijn er maar liefst 2.000 exemplaren van verkocht.

Zijn vrouw is inmiddels overleden en de auteur kampt met gezondheidsproblemen. Maar als hij over zijn boek vertelt geeft hem dat zichtbaar weer energie. Hij kan over zijn ervaringen in Nederlands-Indië erg mooi vertellen, maar hij kan ook zeggen: 'lees mijn boek en je kent mijn verhaal'. Dat maakt hem zo bijzonder.

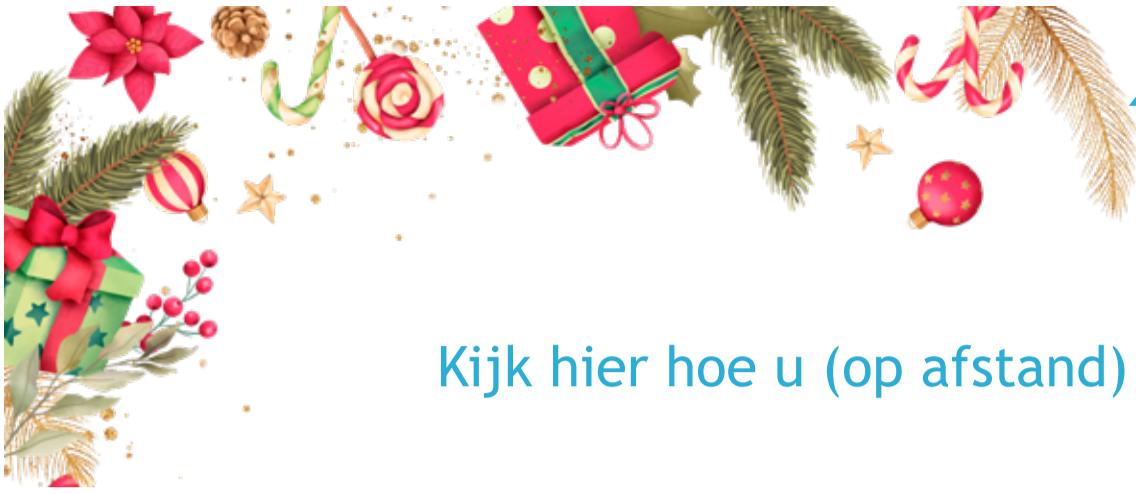
"... ik verloor wel eens de moed om ermee door te gaan"

Voor de moeders

Wim van Rooy heeft zijn boek opgedragen aan moeders. Hij schrijft in fraaie zinnen op pagina 1: "Opgedragen aan mijn moeder en aan al die moeders die, zichzelf wegcijferend er alles aan deden hun kinderen zo goed mogelijk door een krankzinnige tijd te loodsen opdat althans die zouden overleven om een toekomst te kunnen hebben."

Wim van Rooy woont in De Dilgt

ZINN in Kerst bij u thuis

Kijk hier hoe u (op afstand) toch Kerst kunt vieren bij ZINN

De presentatoren van het kerstprogramma.

Meer informatie over *ZINN in kerst* een online kerstspecial voor bewoners en familie

Vanaf 22 december kunt u genieten van een bijzondere online-decemberspecial in kerstsfeer. Een gevarieerd programma voor en door bewoners, dat vanaf die datum op ieder gewenst moment te bekijken is via de website van ZINN. Zegt het voort!

Het programma

Tijdens de decemberspecial wordt u een uur lang getraakteerd op muziek, gedichten, interviews en filmpjes die te maken hebben met kerst en de sfeer van oud en nieuw. Medewerkers én bewoners maken er samen een heel gezellig en sfeervol evenement van.

Hoe kunt u vanaf 22 december kijken?

* U kunt het programma samen met uw medebewoners in de huiskamer op tv bekijken. De zorgprofessionals van de

afdeling starten het programma op een geschikt moment. Het programma kan zo vaak als u wilt herhaald worden.

* Familie, mantelzorgers, vrijwilligers, vrienden kunnen het programma volgen via www.zinnzorg.nl/zinn-in-kerst

Tip voor medewerkers: Klik en kijk!

Wil je ZINN in Kerst vertonen in de huiskamer waar je werkt? Gebruik de tablet en sluit die aan op de TV. Ga naar www.zinnzorg.nl/zinn-in-kerst en laat de bewoners genieten.

Kijk op: www.zinnzorg.nl/zinn-in-kerst
(kunt u dit niet zelf, vraag dan hulp van medewerkers of familie)

PROGRAMMA-OVERZICHT

Op www.zinnzorg.nl/zinn-in-kerst kunt u met een simpele druk op de knop kijken naar de volgende sfeervolle ZINN-programma's:

* **Kerstprogramma *ZINN in Kerst* waarin medewerkers voor u optreden**
Vanaf 22 december 10.30 uur beschikbaar
(op ieder gewenst moment)

* **Kerstviering door de geestelijk verzorgers van ZINN vanuit De Ark in Groningen.**
Overdenkingen, kerstevangelie en muziek.
Vanaf 22 december 10.30 uur beschikbaar
(op ieder gewenst moment)

* **Concert Trijntje Oosterhuis vanuit het Concertgebouw**
Vanaf 24 december 16.00 uur beschikbaar
(op ieder gewenst moment) Deze kunt u ook zien via www.zinnzorg.nl/kerst-met-trijntje

Alle activiteiten zijn onder voorbehoud van de ontwikkelingen rondom corona.

In deze rubriek gaan we in op onderwerpen die wel wat uitleg verdienen.

Oh, zit dat zo, deel 6

Wet Maatschappelijke Ondersteuning

Langer thuis blijven wonen

De overheid stelt geld beschikbaar om mensen zolang mogelijk thuis te kunnen laten wonen. Dit geld wordt beheerd door de WMO-loketten van de gemeenten in ons land. De letters WMO staan voor Wet Maatschappelijke Ondersteuning.

De WMO vergoedt hulp aan mensen die nog thuis wonen, zoals boodschappen bezorgen, een bezoek aan buurthuis kamers, maar ook het plaatsen van een traplift. Alles met maar één doel: thuis kunnen blijven wonen. Daar hoort ook huishoudelijke hulp bij. De afdeling van ZINN die zich hiermee bezighoudt is Thuiszorg HV. De letters HV staan voor Huishoudelijke Verzorging. Deze afdeling is de laatste jaren enorm gegroeid en ZINN maakt nu al wekelijks duizenden woningen schoon, vooral bij ouderen. De kosten hiervan worden grotendeels door de gemeente betaald. Cliënten betalen zelf een heel kleine eigen bijdrage.

De overheid heeft de taak van de WMO vier jaar geleden uitbe-

steed aan de gemeenten en tegelijkertijd flink bezuinigd op de vergoedingen. Veel gemeenten zitten daardoor krap bij kas in hun 'sociale domein'. Toch is het fijn dat de WMO bestaat. Mensen kunnen langer in hun vertrouwde woning blijven en opname in een zorginstelling kan worden uitgesteld.

Medicijn van de glimlach

Als je lacht, vergeet je de zorgen van alledag. Al is het maar heel even. MagaZINN dient u graag vijf tabletjes toe voor het bevorderen van de glimlach.

Niet goed snik

Harry is ontslagen uit het 'gekkenhuis' en gaat bij zijn broer op bezoek, die ook niet helemaal goed snik is. Binnen een kwartier slaat Harry met zijn hand op tafel en schreeuwt: "Ik ben een lamp. Ik ben een lamp." Zijn broer pakt direct de telefoon en belt de directeur van het 'gekkenhuis' om zijn beklag te doen. "Zeg, mijn broer Harry is net thuis en zegt nu alweer dat hij een lamp is. Ik dien een klacht in." De directeur antwoordt geschrokken: "O, jee. Stuur hem maar weer terug, dan kijk ik wat we kunnen doen." Maar de broer schudt zijn hoofd en zegt: "Dat ga ik dus even niet doen!" De directeur vraagt: "Waarom niet?" Zegt de broer: "Dan zit ik vanavond weer zonder licht!"

Eetlepels

Een man komt met hevige buikpijn bij de dokter in het ziekenhuis. Die onderzoekt hem en maakt een röntgenfoto. Dan wordt duidelijk waar de pijn vandaan komt. "U heeft verdikkie 9 eetlepels ingeslikt, mijn heer!", zegt de geneesheer. Waarop de man wat dommig kijkt en zegt: "Da's toch logisch. Mijn huisarts gaf mij een drankje en zei dat ik gedurende drie dagen 3 x daags een eetlepel moest nemen!"

Dropjes in de klas

Fritsje wordt door juf betrapt. Hij heeft een zakje dropjes in zijn vak. "Als dat er morgen nog ligt, pak ik ze van je af en eet ik ze zelf thuis op." De dag erna wordt Fritsje opnieuw betrapt en juf komt haar belofte na. Ze pakt het zakje, neemt het mee naar huis en eet het leeg. De dag erna controleert ze het vak van Fritsje: "Hé, Frits. Geen dropjes mee vandaag?" Fritsje schudt het hoofd: "Nee juf, het konijn is dood."

Wrang

De heer Reginald Luppès zit op de tribune bij Ajax-Feyenoord naast een lege stoel. De Arena is uitverkocht, dus komt er iemand bij hem informeren of de plek naast hem leeg blijft. "Ja, die blijft leeg", zegt de heer Luppès. De vriendelijke man vraagt: "Ik snap niet dat iemand een kaartje koopt voor deze wedstrijd en dan niet komt opdagen." De heer Luppès zegt: "Nee, het zit anders in elkaar. De plaats was eigenlijk voor mijn vader bedoeld, we zouden samen gaan." De man vraagt: "Oh, wat jammer kon hij niet komen?" - "Nee, hij is begin van de week overleden." De man leeft mee en zegt: "Oh, wat erg. En kon er niemand anders met u mee? Broer, zus, vrienden, schoonzus?" De heer Luppès schudt het hoofd: "Nee, ze zijn op dit moment allemaal naar zijn begrafenis."

Hengelaar

Jan gaat 's ochtends om 7 uur vissen. Net als hij koffie wil pakken komt er een man met fiets aan de hand achter hem staan kijken naar de dobber. Het wordt later en later en 's middags staat de man nog steeds naar de dobber te turen. Als het bijna 19.00 uur is begint Jan zijn spullen maar eens in te pakken. Hij draait zich om naar de man met fiets, die er nog steeds staat. "Mijnheer, nu staat u al twaalf uur naar mijn dobber te kijken. Waarom koopt u zelf geen hengel en gaat u niet zelf vissen." De man schrikt op uit zijn gepeins en zegt: "Nee, oh nee, ik moet er niet aan denken, daar heb ik helemaal geen geduld voor."

Een rondje langs de ZINN locaties

Positieve energie

Als je erop let kun je iedere dag wel iets positiefs meemaken. De redactie maakte een rondje langs de ZINN locaties en pikte de volgende nieuwtjes uit de wandelgangen op.

Menzis bedankt!

Dat was een verrassing. ZINN werd onlangs gebeld door Menzis, die honderd kerstpakketten wilde schenken aan de bewoners van Zuiderflat en De Pelster. Met een brede lach werden de pakketten op transport gesteld.

Bloemschikbox

Personeelsvereniging UitZINNig is populair bij medewerkers, want er worden leuke activiteiten georganiseerd. Onlangs werd een bloemschik-box ontwikkeld, waarmee collega's prachtige kerstdecoraties konden maken. Annieke Zuidhof maakte deze foto, maar zo zijn er nog veel meer berichten van enthousiaste collega's.

Zomaar een leuk gebaar
Tineke en Linie werken in De Veste (bij De Burcht) en daar wachtte hen onlangs een leuke verrassing. Medewerkers van ZINN Service in De Burcht trakteerden op heerlijke en gezonde smoothies. Zomaar een leuk gebaar, waardoor de dag weer extra glans krijgt.

Kersttruienshow in De Brink

Het zijn natuurlijk lastige tijden voor medewerkers in de zorg en ook voor de bewoners van ZINN. Het is daarom goed om af en toe even lekker gek te doen, zodat je tijdens het werk kunt ontspannen. In De Brink hebben een paar medewerkers onlangs hun kersttruien laten zien, alsof ze volleerde mannequins waren. Vindt u ze ook zo mooi? Gezellig was het in ieder geval wel.

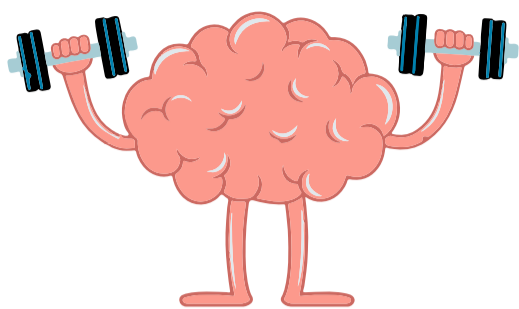

Kwark, mmm

Kim Anderson van De Brinken (De Dilgt) knipperde even met haar ogen toen er een partij kwark werd geleverd, die nog maar enkele dagen houdbaar was. ZINN hoefde er niet voor te betalen en de leverancier zei: 'Maak er maar wat lekkers van, waar de mensen blij van worden.' Dat hoeft je Kim geen twee keer te zeggen.

Heb je tips voor deze pagina? Mail aan magazinn@zinnzorg.nl

Laten we samen gaan puzzelen!

Gezellige puzzels en raadsels van Dr. ZINN. Uw specialist in door-denkers en breinbrekers. Overleg gerust met tafelgenoten. Of met uw familie. Misschien kunnen medewerkers u wel helpen. De antwoorden leest u elders in deze krant.

2		3		4		1		
		1		5			2	3
				1			4	
	9						6	2
3		5		6		7		
1								8
		8					7	
4					3			5
	5		9				1	

Tafelquiz ZINN

Word quizmaster en daag anderen uit met de onderstaande quiz.

VRAAG 1:

Het RIVM speelt een belangrijke rol in de coronacrisis. Waar staan de letters RIVM voor?

Uw antwoord:
.....

VRAAG 2:

Waarvoor gebruikt u een VIJZEL in de keuken?

Uw antwoord:
.....

VRAAG 3:

Van welk beroemd liedje zijn dit de eerste twee coupletten?

*Ze woonden soamen in 'n hoeske
Zai was wat stief van reumetiek
Toch konden de zok hail nuver redden
In 't lutje hoeske achter diek*

*De kinder waren al laank de deur oet
Toch kwamen ze voak nog op 't ol stee
En mainstied hadden ze 't over vrouger
Din wizzen z'apmoal wat e zee*

Uw antwoord:
.....

VRAAG 4:

In Selwerd staat ZINN locatie De Es. Wat was voorheen de naam van dit woonzorgcentrum?

Uw antwoord:
.....

VRAAG 5:

Wat is de basiskleur van de grote autobus van ZINN?

- Uw antwoord:
- a) Paars
 - b) Geel
 - c) Rood

VRAAG 6:

Cursus Gronings. We zetten vijf vreemde Groningse woorden op een rij, want is hun betekenis?

BROG Uw antwoord:

- a) boterham
- b) braaksel
- c) roggebrood

DAAIER Uw antwoord:

- a) hamer
- b) dier
- c) daar

GOAGEL Uw antwoord:

- a) tandvlees
- b) auto uit België
- c) hijskraan

KWEER Uw antwoord:

- a) zout
- b) mierzoet
- c) modderig

KWINT Uw antwoord:

- a) vijf
- b) tafellinnen
- c) bouwvallig huis

VRAAG 7:

ZINN locatie De Brink (in Helpman) kreeg haar naam pas enkele jaren geleden, na de nieuwbouw. Hoe luidde de naam voorheen?

Uw antwoord:
.....

VRAAG 8:

Het woord hoogtevrees kennen we allemaal, maar wat is de officiële naam van 'angst voor hoogtes'?

- Uw antwoord:
- a) acrofobie
 - b) claustrofobie
 - c) demiafobie

VRAAG 9:

Dit lijken gewoon wat zwarte blokken, nietwaar? Maar als u er een poosje naar blijft kijken ziet u toch duidelijk een woord verschijnen.

Welk woord?

Uw antwoord:

.....

VRAAG 10:

Heeft u een bril nodig? Kijk eens naar het plaatje en lees dan hardop wat er staat. Kijk bij de antwoorden of u het goed heeft gezien.

KAARTJE BIJ VRAAG 12:

VRAAG 11: DE VERSTOPTE DIERENTUIN

In de onderstaande zinnen zitten dieren verstopt, ook al zou u dat niet zeggen. Weet u ze te vinden? De eerste krijgt u cadeau.

1) Hij is de laatste tijd erg moe. Hij slaapt wel tot 11 uur.
Uw antwoord(en): Aap.....

2) Normaal is hij goed in kegelen, maar vandaag niet.
Uw antwoord(en):

3) Dirk oefent veel op de piano.
Uw antwoord(en):

4) Tijdens het sporten heeft hij zijn spier verrekt.
Uw antwoord(en):

5) Loop nooit onder een ladder door. Dat brengt ongeluk!
Uw antwoord(en):

6) Sinds lange tijd ziet zij haar familie weer.
Uw antwoord(en):

7) Dat dier is erg onaardig. Toch aait Lisa hem.
Uw antwoord(en):

8) Van die soap heeft zij al wel honderd afleveringen gezien.
Uw antwoord(en):

9) Zij is erg nieuwsgierig naar haar verjaardagscadeau.
Uw antwoord(en):

10) Zij praten steeds door elkaar. Ze luisteren niet naar een ander.
Uw antwoord(en):

11) Met dat spel mag Rob eerst. Daarna is Katja.
Uw antwoord(en):

12) 'Dag Ans! Schreeuwde Kees.'
Uw antwoord(en):

13) Jasper werd eerste bij de spellingswedstrijd.
Uw antwoord(en):

14) Er was één dame die niet van thee hield.
Uw antwoord(en):

VRAAG 12: KEN UW WEG IN GRONINGEN

Op het bijgaande kaartje hebben we plaatsnamen vervangen door nummers. Weet u welke plaatsnamen we hebben weggepoetst?

Uw antwoorden:

1 =

2 =

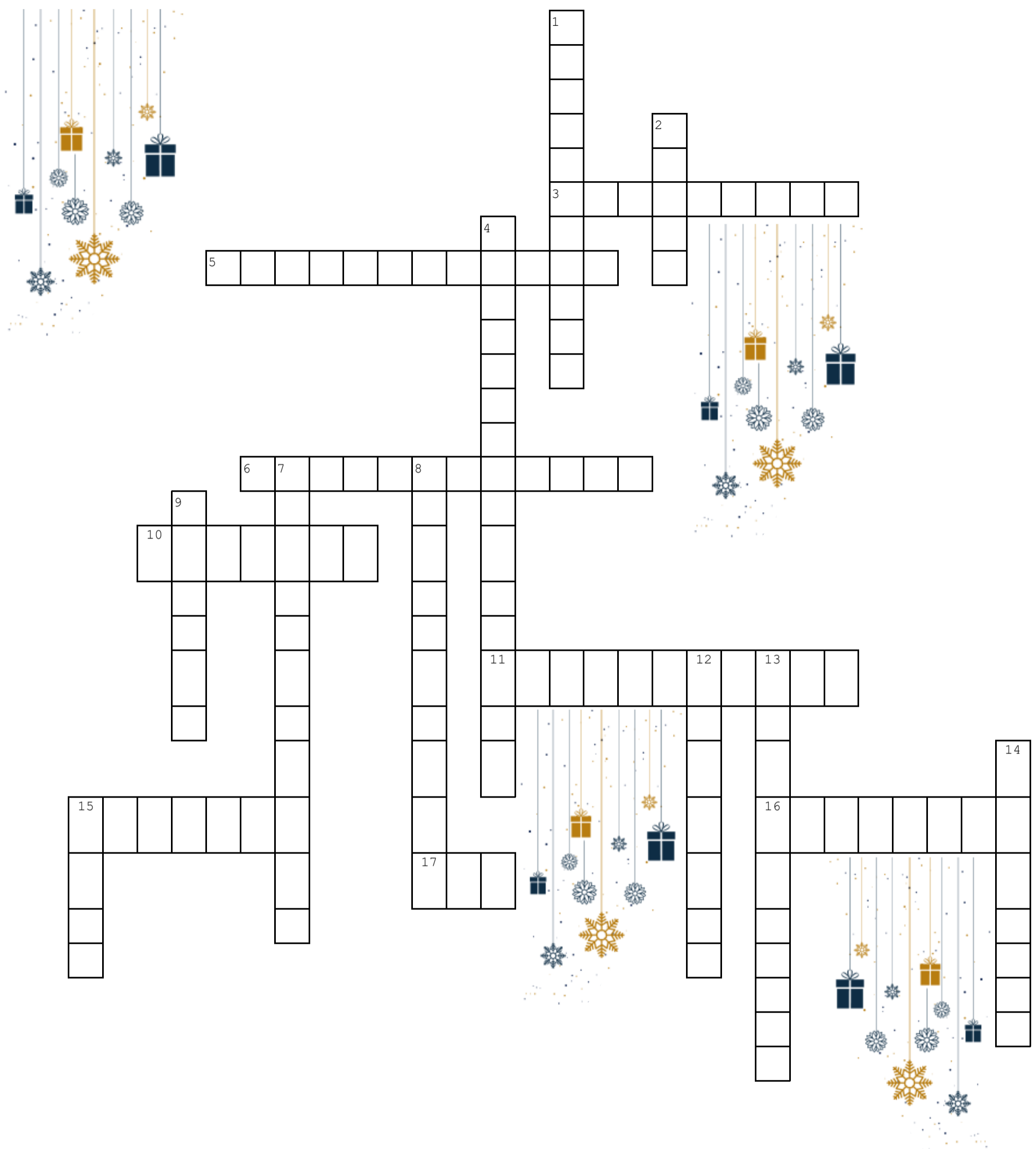
3 =

4 =

5 =

6 =

7 =

Horizontaal

- 3. Noordelijkste puntje van het vaste land
- 5. Bisschop van Münster
- 6. Eerste vrouwelijke studente
- 10. Koningin van de Groningse streektaalmuziek
- 11. Gronings waddeneiland
- 15. De nieuwe woontoren in Hogezeand
- 16. Volkszanger van Groningen
- 17. Groningse groet

Verticaal

- 1. Trots van het Noorden
- 2. Nieuwste aanwinst voor Stad
- 4. Andere naam voor St. Jozefskathedraal
- 7. Nationaal Park in Groningen
- 8. Bekend om zijn hangende keukens
- 9. Groningse terp
- 12. Typisch Groningse snack
- 13. Toren in Stad
- 14. Gemeente in Groningen
- 15. Groningse gracht

Waargebeurd kerstverhaal in Selwerd: Hoe Jan en Betty tóch samen thuis kunnen zijn met kerst

Het verlenen van zorg is geen ‘zakelijk proces’, maar gebeurt met passie voor mensen. Dat werd onlangs weer eens duidelijk bij ZINN Thuiszorg. Voor Jan en Betty Kok was eigenlijk geen plek in de herberg (lees: thuiszorgroute), maar dankzij drie wijkverpleegkundigen vieren zij dit jaar tóch samen kerst...thuis.

“Samen rooien we het wel”

Het echtpaar Jan en Betty Kok kan niet zonder elkaar. Toen Betty de diagnose Alzheimer kreeg beloofde Jan haar thuis te verzorgen. Geen thuiszorg, geen opname in een zorginstelling. Betty ging drie keer in de week naar de buurthuiskamer, zodat Jan even op adem kon komen. “Samen rooien we het wel”, zei Jan. Hij zette zich schrap voor zijn zware taak en ging ervan uit dat hij haar tot het eind thuis mocht verzorgen. Van opname wilde hij niets weten. Maar het liep anders.

Ziekenhuis

Jan moest wegens ziekte plotseling worden opgenomen in het ziekenhuis. De kinderen sprongen bij en namen tijdelijk de verzorging van hun

moeder over, maar die situatie was nijpend. Ze konden in hun eigen werk en gezinnen niet worden gemist. Op dat moment kwam de Casemanager Dementie van De Es in actie. Die regelde voor Betty met spoed een indicatie voor opname in een zorginstelling. Ze nam ook contact op met de instroomcoördinator van ZINN om de urgentie uit te leggen. Maar Jan wilde nog steeds niets van opname weten. “Ik zorg voor Betty, zodra het weer kan.”

Geen plaats

Gelukkig mocht Jan het ziekenhuis weer verlaten. Hij wilde graag thuis de zorg voor zijn vrouw weer voortzetten. Maar daarbij was de hulp van thuiszorg nu echt onmisbaar geworden. Ze werden aangemeld voor ZINN Thuiszorg, maar daar was op dat moment geen ruimte in de routes van Paddepoel, waar zij wonen. Wijkverpleegkundige Marije Reinders (thuiszorg Selwerd) vond dit zo pijnlijk, dat zij zelf op zoek is gegaan naar een alternatieve oplossing. Ze heeft contact opgenomen met haar collega Laura Wilts (thuiszorgteam Noord-Oost) en de situatie uitgelegd.

Out of the box

De twee collega’s hebben een oplossing gevon-

den. Hoewel Jan en Betty niet in hun wijk wonen, werden ze ingedeeld in de route van thuiszorgteam Noord-Oost. De collega’s maakten voor Jan en Betty dus een uitstapje buiten hun eigen werkgebied en daarmee was de eerste nood geëngeld. Kort daarna is Betty in huis gevallen en brak haar heup. Gelukkig was hulp in de buurt en Betty’s dochters bleven dag en nacht bij haar in het ziekenhuis.

En het kwam goed: samen kerst vieren

Toen Betty weer thuis was, ontstond er weer een ingewikkelde uitdaging. Aangezien Jan nog steeds niet aan opname wilde denken, moest er weer thuiszorg worden geregeld. Maar de routes in hun wijk zaten nog steeds helemaal vol. De twee eerder genoemde wijkverpleegkundigen kwamen opnieuw in spoedberaad bijeen en hebben hulp gevraagd van hun collega in de wijk Paddepoel, Alies Balk. Die heeft direct ruimte gemaakt in haar routes en zo kon de zorg voor Jan en Betty snel worden gestart.

Drie wijkverpleegkundigen zorgden dus met hun doortastendheid voor een bijzonder en waargebeurd kerstverhaal. Want dankzij hen vieren Jan en Betty kerstmis...thuis! Dit verhaal is een eerbetoon aan alle collega’s van ZINN die doorzetten en niet opgeven in moeilijke omstandigheden.

**Om privacyredenen zijn de namen Jan en Betty gefingeerd.*

Resultaat om trots op te zijn

Afgelopen maanden stonden in het teken van het tevredenheidsonderzoek. Veel bewoners en cliënten hebben hun mening gegeven over het wonen bij en de dienstverlening van ZINN.

In een volgend MagaZINN zullen we er uitgebreid bij stil staan, maar we wilden nu alvast een tipje van de sluier oplichten. U geeft ZINN een prachtig cijfer, eentje waar we stil maar vooral ontzettend trots op zijn. U geeft ZINN namelijk een 8,3.

Wij danken u hartelijk voor de tijd en moeite die u genomen heeft om onze dienstverlening te beoordelen. Met deze waardevolle informatie kunnen wij ons blijven verbeteren, ook met dit mooie cijfer blijft de kwaliteit van onze zorg voorop staan.

Zonder geld staat de zorg stil

De 'rekenmeesters van ZINN' wensen u alle goeds voor 2021!

Bij het woord 'zorg' denken we eerder aan warmte en aandacht dan aan 'geld'. Toch speelt geld bij ZINN een cruciale rol. Zonder geld staat alles stil en daarom moeten de financiën op orde zijn. Daarvoor is er de afdeling Financiële Administratie. We gingen bij deze 'rekenmeesters' op bezoek.

Bij ZINN kunnen we twee geldstromen onderscheiden: inkomend en uitgaand geld. Als die twee in balans zijn noem je een bedrijf 'financieel gezond'. Dat is bij ZINN gelukkig het geval. Per dag vinden er honderden transacties plaats.

Inkomsten

De Financiële Administratie stuurt rekeningen naar het zorgkantoor, de gemeenten en verzekeraars. Maar ook naar bewoners en cliënten. Het gaat om doorberekeningen van o.a. waskosten, CAI, telefoonabonnement, kapper, pedicure behandelingen, activiteiten en alles wat een bewoner aan producten en/of diensten kan afnemen van ZINN. Voor ZINN Gezondheidszorg factureren ze o.a. de fitnessabonnementen. Daarnaast worden er door ZINN Service de inkopen in winkel/restaurant in rekening gebracht.

Uitgaven

Leveranciers en externe dienstverleners sturen dagelijks een flinke hoeveelheid rekeningen naar ZINN en zij verwachten dat hun nota's binnen de betalingstermijn worden voldaan. Het geld wordt door ZINN pas overgemaakt als de nota op juistheid is gecontroleerd. Is die computer wel besteld? Klopt het dat die monteur een vrieskist heeft gerepareerd? De inkoopfacturen worden in het programma Spend Cloud verwerkt en digitaal verzonden naar medewerkers van ZINN, ZINN Gezondheidszorg BV, WelZINN of ZINN Service BV die deze vervolgens beoordelen op juistheid. Op deze manier zorgt de Financiële Administratie dat er alleen correcte rekeningen worden betaald.

Interne dienstverlening

De Financiële Administratie heeft ook een dienstverlenende taak. Zo kunnen medewerkers van ZINN bij deze afdeling terecht voor:

- Aanvragen van postzegels (DKS)
- Aanvragen van cadeaubonnen (DKS)
- Schademeldingen (DKS)

Paspoort van de Financiële Administratie

Voor vragen over financiële zaken kunt u bellen met 050-5852096 (debiteuren) of 050-5852467 (crediteuren).

Of stuur een e-mail naar debiteuren@zinnzorg.nl of crediteuren@zinnzorg.nl.

Leidinggevende: Henk Pijper.

Medewerkers van het team:

Debiteurenadministratie - Harry van der Ploeg, Froukje Seine, Truida Hagenouw.

Crediteurenadministratie - Tina de Jonge, Jane Arends en Henderika van der Veen.

Mijmeringen van de enige echte Helpinees

Oud Helpman, Verlengde Hereweg

Oud Helpman, Helperzwembad

Groningen – Helper Zwembad

In ZINN locatie De Brink woont Dick van der Leij, geboren en getogen in de wijk Helpman. In dit verhaal wandelt hij in gedachten door de straten van zijn kinderjaren.

De enige echte Helpinees

Door Dick van der Leij, woning 7 (De Brink)

Als ik denk aan Helpman...

Vanuit het noorden en zuiden stroomden twee rivieren naar Helpman toe. In die tijd had je de decemberstorm, met grote gevolgen. Overstromingen tot aan Groningen-Zuid toe. Vanuit het zuiden stroomde de Drentse AA over, vanuit het noorden het Reitdiep. Aangekomen, al zwerfend langs de Heerenweg, richting Harenermolen. In

die tijd reed daar een paardentram, onderweg was het nogal druk. Alle terrassen, zoals bij het Boschhuis en bij Voorenkamp (De Savornin Lohmanlaan) waren bezet. Rond Voorenkamp waren er wandelpaden aangelegd. In die tijd werd de speeltuin in Helpman Oost in de steigers gezet. Ook kwamen we de kazerne tegen (foto). Voorenkamp was heel bijzonder, daar werden ook vliegfeesten gehouden, met Franse vliegtuigen. Ook werden in Helpman, aan de Verlengde Heerenweg, vliegtuigen gebouwd. Heel Helpman vierde feest tijdens koninginnedag. Bierling is het bekende Groningse bedrijf dat de vliegtuigen bouwde.

Het verzorgingstehuis waar ik nu woon (Coendershof, nu De Brink) is gesticht in 1960. De Coendersschool was mijn eerste school, die bezocht ik voor de oorlog al. Rondom de school had je een kwekerij. En bierbrouwerij Oranjeboom, die inmiddels is afgebroken. Achter dit gebouw bevonden zich weilanden, die later zijn

volgebouwd. In die tijd had je veel rivaliteit met andere scholen, dit werd dus knokken. We leefden in oorlogstijd. Het Sterrebos is aangelegd in opdracht van de burgemeester van Groningen. De kazerne ging in vlammen op na de oorlog. Tegenover de kazerne was een gevangenis, de zwaarste straf was levenslang. De echte Helpinees ging aan het bouwen. Waarom gingen we bouwen? Om droge voeten te houden.

Dick van der Leij

Kerstverhaal, exclusief voor de lezers van MagaZINN

Waar woont de kerstman?

Door Erik van Westveen

Het was bij ZINN al tien jaar een mooie traditie. Op 24 december verscheen de kerstman in vol ornaat in alle huiskamers. Een grote kerstman met een bolle buik, rode wangen en een sneeuw witte baard. In zijn hand had hij altijd een zware bel, die hij luidde met soepele handbewegingen, onder het uitstoten van de vertrouwde tekst: Ho ho ho, lieve mensen! Meer zei hij nooit, maar dit vonden de mensen mooi genoeg. Rond de kerstman hing meestal wel het kruidige luchtje van glühwein, maar dat nam niemand hem kwalijk. Hij had op de dag voor Kerst immers een zwaar programma, want hij bezocht alle ZINN locaties vanaf het moment dat de duisternis inviel tot het moment dat de klok twaalf uur sloeg. Het is wel eens gebeurd, dat hij pas ver na middernacht de voordeur van De Pelster binnen strompelde, uitgeput

na zijn tocht langs alle ouderen, die inmiddels van hem waren gaan houden. Hij bracht vreugde in hun harten en vrolijkheid in hun huizen. Deze kerstman was een vriend geworden op wiens komst iedereen rekende en waarvoor mensen zelfs thuis bleven op 24 december. Ze zaten dan voor hun ramen naar buiten te kijken en spitsten hun oren, zodat ze als eerste zijn bel zouden horen. Natuurlijk wisten de mensen ook wel dat de kerstman niet echt bestond. Hij was slechts de verbeelding van een sprookje, waar jong en oud graag in wilde geloven. De mensen worden door het jaar heen met zoveel narigheid geconfronteerd, dat ze het heerlijk vinden om op 24 december de man in het rode pak met de witte baard te bewonderen alsof ze kinderen zijn.

Het werd kerstavond 2020 en de eerste sneeuwvlokken dwarrelden door de straten. De hele dag was er

al verwachtingsvol gepraat over de kerstman en er werd zelfs gespeculeerd in welke ZINN locatie hij het eerst zou arriveren zodra het donker was. Vorig jaar viel De Es deze eer te beurt, het jaar daarvoor was hij het eerst in De Burcht verschenen. Dus zou het vandaag wel een van de andere ZINN locaties worden. Het was algemeen bekend dat de kerstman zelf in één van de ZINN locaties woonde, maar niemand wist wie hij nu werkelijk was. Welke bewoner zat er nou eigenlijk ieder jaar verstopt in het pak? Niemand die het wist en niemand die hem herkende. En dat kwam hem deze keer duur te staan.

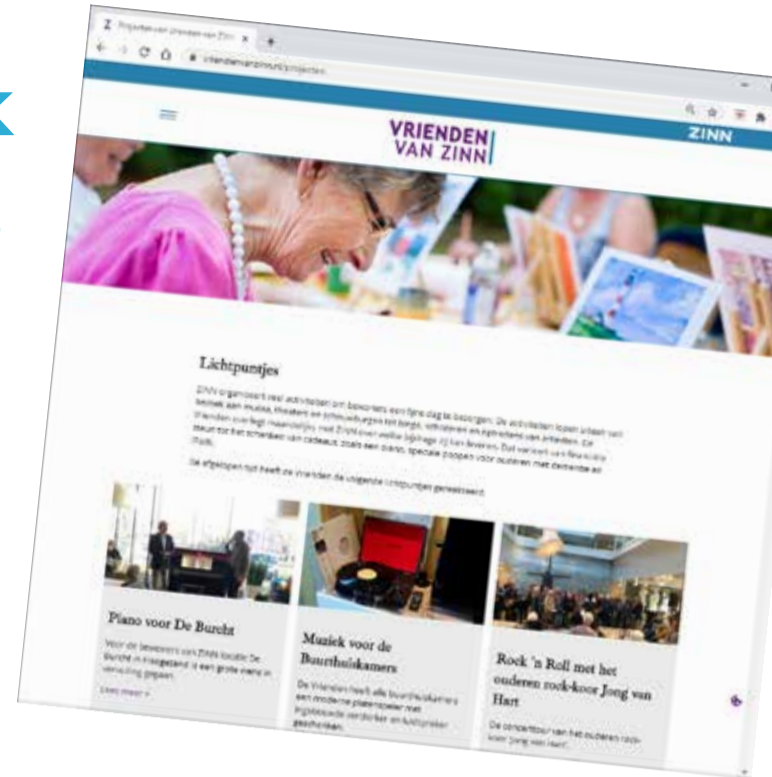
Onrustig liepen de mensen deze kerstavond heen en weer tussen de tafel en het raam, om te zien of ze al een rode gloed ontwaarden in het schijnsel der lantaarns. Maar ze zagen niets. Helemaal niets. Het werd zeven uur en nog steeds was hij niet verschenen. Medewerkers gingen maar eens bellen naar andere ZINN locaties: "Is hij er nog steeds niet? Waar kan hij nu toch zijn? Bij jullie is hij ook nog niet?" Toen het acht uur was geworden ontstond er toch wel grote onrust en de mensen verzamelden zich in de gangen, bezorgd overlegend of de politie gebeld zou moeten worden. Het zou toch niet waar zijn? Kerstman vermist? Toen de klok negen keer sloeg was hun geduld op en werd de directeur gebeld. Die zat juist aan de koffie met een stuk banket, maar pakte direct haar autosleutels en vertrok naar De Dilgt. Onderweg trommelde ze het crisisteam op en om half tien kon de vergadering beginnen. De grote vraag was: wie is de kerstman? Als ze dat zouden weten, konden ze uitzoeken waar hij was en waarom hij niet kwam opdagen.

In alle ZINN locaties werden intus-

sen de bewoners die goed ter been waren gevraagd zich met spoed te verzamelen bij de ingang, daar zouden hun namen worden genoteerd op een lijst. Zo konden ze erachter komen wie er ontbrak en dat zou dan de kerstman kunnen zijn. En toen gebeurde het. In De Zuiderflat ontbrak inderdaad een bewoner op het appèl. Het was de heer Suikerman, voorheen banketbakker van beroep met een dikke buik. Waar was hij? Hij liep nog heel goed zonder rollator en was sterk als een beer. Waarom had hij geen gehoor gegeven aan de oproep om zich bij de ingang te melden? Zijn naam werd onmiddellijk aan het crisisteam doorgegeven en binnen een kwartier was de directeur in de Zuiderflat gearriveerd. "Ziezo, vrienden, dus de heer Suikerman is er niet? Dan wordt het tijd dat we eens voorzichtig bij hem gaan kijken wat er aan de hand is." De directeur, een ferme vrouw, ging de trappen op met stevige tred en de nieuwsgierige bewoners liepen achter haar aan alsof zij de ratten vangster van Hamelen was. Ze werden stil, het was spannend. Voor de deur van de heer Suikerman legde de directeur haar vinger op haar lippen: ssssst. Heel voorzichtig duwde zij de deur open en glipte naar binnen. De bewoners bleven achter in de gang en er klonk een geroezemoes. "Zou Suikerman de kerstman zijn? Zou hij die goeierd zijn die al jaren mensen blij maakte bij ZINN?" De directeur ging de schemerige kamer binnen en zag het direct: over de stoel hing een keurig gestreken kerstmannenpak, met muts en baard. De laarzen, glanzend gepoetst, stonden in het gelid te wachten op het jaarlijkse uitstapje in de sneeuw. De directeur draaide haar hoofd, want ze had zware ademhaling gehoord in het bed. En daar lag hij: de heer Suikerman, met een bezweet en

Met één muisklik geld doneren aan de Vrienden van ZINN: voor die glimlach en twinkelende ogen van bewoners en cliënten

“We willen ons duidelijker profileren”, zegt voorzitter Robert Berting van de Stichting Vrienden van ZINN. Het doel van de stichting is bekend: het leven van de bewoners en cliënten van ZINN extra glans te geven door (financieel) bij te dragen aan activiteiten. “Als je mensen warm wilt maken voor je doelstellingen, dan zul je zichtbaar moeten zijn. Daarom hebben we nu een eigen website, met niet alleen informatie over onze ambities en projecten, maar ook een doneerknop waarmee je direct een donatie kunt doen.”

Neem vooral een kijkje op www.vriendenvanzinn.nl.

In het langjarige bestaan van de Stichting Vrienden van ZINN is de website een mooie mijlpaal die nieuwe inzichten markeert. Robert Berting: “Door de crisis kunnen we op dit moment niet zoveel doen op het gebied van concerten, activiteiten en beleving. We moeten onze aandacht nu meer richten op ‘spullen’. Dat klinkt misschien wat vreemd, laat ik het concreet maken. We zien de grote waarde in van Tovertafels en Qwiek Ups*. Die bezorgen de bewoners veel plezierige momenten, maar kosten erg

veel geld. Daarom zijn we nu aan het sparen voor drie Tovertafels en drie Qwiek Ups. Het gaat om tienduizenden euro's. Als we dit bedrag bij elkaar hebben gespaard, kunnen we in deze tijd op een andere manier een glimlach toveren op de gezichten van de bewoners en cliënten. Dat zou fantastisch zijn, want dat is waar we het voor doen: voor die glimlach en twinkelende ogen van bewoners en cliënten die genieten van dingen waar wij aan bijdragen.

Robert Berting

* Tovertafels en Qwiek Ups zijn apparaten waarmee beelden worden geprojecteerd op tafels, muren en plafonds.

koortsig gezicht. Hij staarde haar hulpeloos aan en ze meende zelfs te zien dat hij voorzichtig zijn schouders ophaalde alsof hij wilde zeggen: sorry. “Ach, mijnheer Suikerman toch”, zei de directeur vol medelijden.

“Dames en heren”, zei de directeur toen ze weer naar buiten was gekomen. “Ik heb ontdekt wie onze geliefde kerstman is. Het is de heer Suikerman.” Er zwol een groot applaus aan in de gang en de mensen knikten alsof ze het altijd wel hadden geweten. Maar de directeur maande hen tot stilte. Ze zei: “De kerstman is ziek, hij heeft koorts. Hij kan onmogelijk op pad.” Dat bericht sloeg in als een bom en enkele bewoners konden hun tranen niet bedwingen. Het slechte

nieuws werd snel doorgegeven aan de andere ZINN locaties en heel even leek het erop dat die goeie ouwe heer Suikerman deze kerstavond eenzaam en alleen in zijn bed zou moeten blijven. Maar er gebeurde iets anders. Nog voordat het middernacht was kwam opeens de grote autobus van ZINN voorrijden met daarin tientallen bewoners, die de chauffeur had opgehaald bij andere ZINN locaties. De brede banden trokken sporen in de verse sneeuw en de vlokjes dansten in de lichtbundels van de koplampen. De passagiers, in dikke jassen, kwamen de bus uit en stelden zich op onder het raam van de heer Suikerman. Onder hen was een violist, Julius Rechtenstein, die zijn instrument uit de koffer haalde en klaar ging staan voor het meest bijzonde-

re optreden uit zijn muzikale carrière. Intussen was een medewerker naar de zieke kerstman gegaan en had hem een glas hete kwast met een opgeloste paracetamol gegeven. Daar knapte hij al wat van op, maar het mooiste moest nog komen. Met een beetje hulp kwam hij overeind en met trage gebaren hees hij zich in het kerstmannepak, dat hem zo dierbaar was. Met bevende handen deed hij als laatste de baard om en toen ging hij voor het raam staan, waardig en rechtop.

Buiten werden kaarsen en lantaarns ontstoken en begonnen de mensen te zingen. Eerst ‘Stille nacht’ en daarna ‘We wish you a merry Christmas’. Mensen uit de buurt kwamen hun huizen uit en

gingen meezingen, zodat voor de Zuiderflat opeens een reusachtige mensenmassa stond te zingen voor de zieke kerstman. Toen de liederen waren afgelopen stapte de directeur naar voren en riep met een megafon naar boven: “Kerstman, wat u voor de mensen bij ZINN betekent kunnen we niet in woorden uitdrukken. Heel erg bedankt en graag tot volgend jaar.” De kerstman zwaaide haar toe, terwijl het slotlied werd gezongen: “Gloria in Excelsis Deo”. Iedereen wist het nu: de echte kerstman woont in de Zuiderflat.

De redactie wenst iedereen gezellige kerstdagen en een gezond 2021!

Heeft u tips voor de redactie?

Heeft u tips voor leuke verhalen of leuke nieuwtjes? Mail: magazinn@zinnzorg.nl of geef uw tip door aan het servicepunt van ZINN: 050-585 2000.

Colofon

Wie maakt deze krant?

MagaZINN verschijnt in alle ZINN locaties rond het eind van de maand. MagaZINN draagt bij aan de verbinding tussen cliënten, bewoners, familie, bezoekers, medewerkers en vrijwilligers door korte, goed leesbare en nieuwswaardige artikelen te plaatsen over zeer diverse onderwerpen.

- Redactie:** Communicatie & Marketing ZINN
- Eindredactie:** Marloes Lok
- Coördinatie:** Afdeling Communicatie
- Telefoon:** 050-585 2198
- Agenda:** WelZINN
- Druk:** Hoekstra Krantendruk, oplage 2000 ex
- Vormgeving:** 1609bold
- Tips?** magazinn@zinnzorg.nl

2	6	3	8	4	9	1	5	7
9	4	1	7	5	6	8	2	3
5	8	7	3	1	2	6	4	9
8	9	4	1	3	7	5	6	2
3	2	5	4	6	8	7	9	1
1	7	6	2	9	5	4	3	8
6	3	8	5	2	1	9	7	4
4	1	9	6	7	3	2	8	5
7	5	2	9	8	4	3	1	6

10. Las u hardop: De mus in de boom? En staat: De mus in DE DE boom. Twee keer DE. Onze hersenen vullen automatisch zinnen in, dat blijkt.

1) Hij is de laatste tijd erg moe. Hij slaapt wel tot 11 uur. (aap)

2) Normaal is hij goed in kegelen, maar vandaag niet. (aal, egel)

3) Dirk oefent veel op de piano. (koe)

4) Tijdens het sporten heeft hij zijn spier verrekt. (pier)

5) Loop nooit onder een ladder door. Dat brengt ongeluk! (ooi, adder)

6) Sinds lange tijd ziet zij haar familie weer. (slang)

7) Dat dier is erg on aardig. Toch aait Lisa hem. (haai)

8) Van die soap heeft zij al wel honderd afleveringen gezien. (hond)

9) Zij is erg nieuwsgierig naar haar verjaardagscadeau. (gier)

10) Zij praten steeds door elkaar. Ze luisteren niet naar een ander. (rat, luis)

11) Met dat spel mag Rob eerst. Daarna is Katja. (beer, kat)

12) 'Dag Ansi Schreeuwde Kees.' (gans) strijd. (spier)

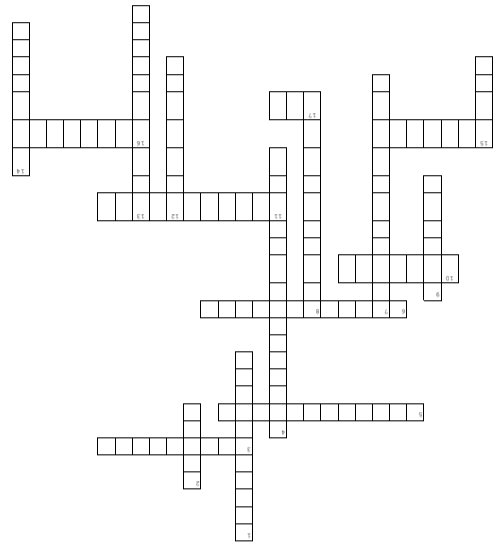
13) Jasper werd eerste bij de spellingswed- Er was één dame die niet van thee hield. (eend)

De antwoorden: Ken uw weg in Groningen (antwoorden)

- 1 = Wijnsum
- 2 = Warffum
- 3 = Uithuizen
- 4 = Eemshaven
- 5 = Bierum
- 6 = Loppersum
- 7 = Bedum

- 1 FC Groningen
- 2 Forum
- 3 Noordkaap
- 4 Dronkemanstoren
- 5 Bommenberend
- 6 Aletta Jacobs
- 7 Lauwersmeer
- 8 Appingedam
- 9 Werde

- 10 Via Buze
- 11 Rottumeroog
- 12 Eterbal
- 13 Olle Grietze
- 14 Oldambt
- 15h De Veste
- 15v Diep
- 16 Ede Staal
- 17 Moi

- 6. Brog = antwoord A boterham
Daater = antwoord B dier
Goagel = antwoord A tandvlees
Kweer = antwoord B mierzoet
Kwint = antwoord C bouwvallig huis
- 7. Coendershof
- 8. Het is antwoord A: acrofobie
- 9. Het woord is: LIFT

5. Antwoord C, rood.

4. Woonzorgcentrum Huize Patrimonium.

- 3. Uit het liedje 't Het nog nooit zo donker west' van Ede Staal.
- 2. Een vijzel bestaat uit een pot en een stamper. U kunt er b.v. kruiden mee fijnmaken. In apotheken wordt de vijzel gebruikt om poeders te maken.
- 1. RIVM staat voor Rijks Instituut Volksgezondheid en Milieu.